

Polner Zoltán
HOMMÁGE Á BAKA ISTVÁN

Ha megtörténik a lehetetlen,
Isten is csak engem gyászol
s csurogni kezd az őszi holdfény
a hullafoltos fákról.

Majd álom-stigmák ragyognak rajtam,
míg ágyamhoz lép a démon,
kinek arcát még sosem láttam,
de látnom kell őt, látnom,

ki könnyed igékkel vett rá egykor
tébolyító, vad szeszekre,
hogy magányom csöndjét a szajha
sikernek megszerezze.

Azóta is lány hangjára vágyom,
a végzetes szirénhangra.
Majd elássa testemet Yorick,
mielőtt megvirradna.

Szepesi Attila
MODERN KÖLTŐK

Baudelaire a Pimodánba tér,
Jean Cocteau szépfiúkat kajtat,
Rilke angyalokkal tusakszik,
Apollinaire fején vasabroncs.

Michaux rongyvárost épít nekünk,
Eliot a csönddel vívódik,
Ezra Pound majomketrecéből
fürkészi az alkony-eget.

Holtakat idéz Paul Celan,
Borges a körkörös időt,
Lorca sortűzben gitárt penget ...

Amúgy sodródik a világ, mint
habokon egy kutyakadáver,
csatornán koszlott félcipő.